

Rezsőháza, 1899. szeptember 1. – Budapest, 1983. szeptember 24.

Szegényparaszti családból származott. Négy polgárit és egy felső kereskedelmi osztályt végzett. Mielőtt behívták katonának, fűszer-, textil- és vaskereskedésekben dolgozott segédként. 1916-ban, Dalmáciában a vártüzéreknel szolgált, majd 1918. decemberig, mint ütegszámvivő az orosz, a román és az olasz frontokon teljesített szolgálatot. 1918 végén újra behívták, 1919-ben a Vörös Hadsereg katonájaként harcolt a csehek és a románok ellen. Leszerelése után a Kereskedelmi Munkásbiztosító Pénztár alkalmazottja lett, ahonnan, mint megbízhatatlan személyt eltávolították. 1925-ig különböző magánvállalatoknál dolgozott, majd munkanélküli volt. 1929-től a Székesfővárosi Vízműveknél kapott tisztviselői munkát. 1919. novemberben lépett be a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Hamarosan beválasztották a vezetőségbe. A vezetőségi tagságtól egészen a központi párttitkárságig minden funkciót betöltött. A nemzetiségi bizottság titkára, a Budapest II. kerületi, majd a XII. kerületi pártszervezet titkára. 1933-tól az országos községpolitikai bizottság tagja. 1931-ben a Sopron környéki választókerületben 17, 95 százalékkal a harmadik helyen végzett, 1939-ben, Esztergomban 11, 56 százalékkal negyedik lett, és a Pest-Pilis-Solt-Kiskun megyei északi területi listán sem jutott mandátumhoz. 1938. augusztusban elbocsátották, mert egy kormányrendelet ellenére sem lépett ki közalkalmazott létére az MSZDP-ből. 1940-ben a rendelet hatálytalanítása után visszatérhetett a vízművekhez. 1943-tól Magyarországi Földmunkások Országos Szövetsége alelnöke. 1945 elejétől 1948-ig a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja, majd kinevezték a Fővárosi Vízművek ágazati igazgatójává. 1945. április 2-án a fővárosból delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, 1945. november 4-én és 1947. augusztus 31-én a Győr-Moson és Sopron megyei választókerületben nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselővé választották. 1945. november 23-ától 1948. február 13-ig a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára volt. 1945-ben az SZDP személyzeti és adminisztratív osztályának vezetője. 1945. augusztus 20-ától az SZDP huszonegy tagú országos vezetősége és a politikai bizottság tagja. A párt vezető titkáráként 1946-tól az SZDP országos honvédelmi szakbizottság elnöke. A nemzetgyűlés véderőbizottságának tagja. 1945-ben a Fiatalok és a Pártszervezet című lapok felelős szerkesztője. 1947-től a Magyar–Szovjet Művelődési Társaság elnöki tanácsának a tagja. 1948. márciusban lemondatták megmaradt párttagságáról és képviselői mandátumáról, amit 1948. április 26-án jelentettek be; majd nyugdíjazták.

Az ÁVH 1950. június 2-án letartóztatta. "Háborús bűntett, a demokratikus államrend és a köztársaság megdöntésére irányuló szervezkedés vezetése és folytatólagosan elkövetett hűtlenség" koholt vád alapján Kálmán József és társai perében a Budapesti Katonai Törvényszék 1950. szeptember 13-án életfogytiglani börtönre ítélte. Az ítéletet a Katonai Főtörvényszék egy hét múlva másodfokon helybenhagyta. 1956 elején ügyét felülvizsgálták, március 29-én szabadult. 1956. október 31-én tagja lett az újjáalakult Szociáldemokrata Párt vezetőségének. 1956. november 2-án a szovjetekkel tárgyaló magyar küldöttség tagja volt. 1962. augusztus 6-án rehabilitálták.

